

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 174/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Гавриловић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 586/24 од 24.09.2024. године, у седници одржаној 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 586/24 од 24.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 586/24 од 24.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 87/2021 од 09.11.2023. године, ставовима првим и другим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану катастарску парцелу бр. .. у површини од 23а 11м2 и у површини 02а 53м2, уписане у ЛН бр. .. КО ..., у износу од 218.400,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на тој непокретности у износу од 1.160.620,24 динара, ради изградње дела ауто-пута Е-761 Појате – Прељина, деоница Крушевц (Кошеви) – Адрани, као и за биљне културе на експроприсаној катастарској парцели, ближе наведеној у ставу првом изреке, укупно 45.946,88 динара. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу, као власнику наведене непокретности, исплати на име накнаде за експроприсану непокретност, као и на име накнаде за биљне културе на експроприсаној катастарској парцели укупно 1.206.567,12 динара са законском затезном каматом од 09.11.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 233.187,50 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 586/24 од 24.09.2024. године, одбијене су жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побижаним решењем одлучено је о накнади за експроприсану непокретност и биљне културе и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати новчане накнаде за експроприсану парцелу, као и за биљне културе који се налазе на парцели, а чија висина је утврђена из налаза и мишљења вештака грађевинске струке, уз примену материјалног права члана 42. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, 23/01 и 20/09), које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије предлагача и противника предлагача у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 13.05.2021. године. Вредност предмета спора је 1.206.567,12 динара.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побижана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП,
Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић